

го безоржжихъ, врѣзахъ го. Единъ отъ неговитѣ сепизи, като поиска да го запази, оби едного; на това визирекитѣ хора паднахъ противъ него и противъ господарѣтъ му, и ги погубихъ; имението му ся раздади по жертвитѣ на неговата жѣдностъ.

Едвамъ Мохамедъ-Еминъ бѣше наказалъ тѣй справидливо тогози придателя, и Султанѣтъ го наказа за неговата глупостъ. Сичката воиска изобщо го обвиняваше за оскудностѣтъ на войното поле, за която единъ само человекъ, Молдавджи-паша, заслужваше сичката честь. Мустафа III проводи свойѣ втори придворенъ кавалеръ, Фейзи бея, съ заповѣдъ да свали визирѣтъ и да го доведе на Едерне съ Богданскійтъ князь, Калимахи, и тѣлмачѣтъ на портата, Драка. Съ достигванието си тѣ ся наказахъ съ смѣртъ. Главата на великѣйтъ визиръ, испратена въ Цариградъ, въ една сребърна сѣдлина, ся изложи прѣдъ портата на сарайтъ съ една таблица врѣзъ която бѣше написано:

»Тѣзи е главата на ветхийтъ визиръ Мохамедъ-Еминъ, който отъ голѣмина не щя да одари неприятельтъ, който прѣкара своето врѣме на отиванне и дохождение, който подвлѣче храната на войската, който отказа на Тартарскійтъ ханъ, прѣдъ Хокзимъ, помощѣта отъ която ся нуждаеше; който даде голѣмо довѣрие на тѣлмачѣтъ отъ Портата; не отдавно той ся наказа както му приличаше.«

При главата на Молдавскійтъ князь, поставенна на горнийтъ край мѣжду краката му, читеше ся:

»Тѣзи глава е на проклятийтъ Григоря Калимахи, Богданска вайвода, който посвои сто кисии назначенни за храна, и който прѣдаде отечеството.«

При главата на тѣлмачѣтъ, читеше ся:

»Тѣзи е главата на тѣлмачѣтъ и рая Никола Драко, който ся наказа съ смѣртъ за прѣдателство и за тайни споразумѣния съ Богданската вайвода.«

Самото пристѣпление на Мохамедъ-Емина, бѣше неговото недостойнство да води както трѣба угромната воиска — що той бѣше вреденъ да сѣбире. Пристѣпленията на Калимахи и на Драка не бѣхъ освѣнъ, довѣрието що великѣйтъ визиръ имаше на тѣхъ.